

Narhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Hvad disse to ærede Medborgere kunne have udtalt for 16 Aar siden leilighedsvis i en Betænkning, maatte om en helt anden Sag, staar ikke i fjerneste Forbindelse med, hvorledes en Lov af 1868 skal fortolkes. Hvad angaar selve Indholdet af og Hensigten med den kongelige Anordning, nemlig at letteliggjøre Fordringerne til det juridiske Studium — det opfatter jeg som Tilfældet og antager i denne Henseende Hensigten som naaet —, har jeg ved en tidligere Udtalelse antydet og skal udtrykkelig udbæve det her, at jeg i saa Henseende kun har hørt en rosende Mening fra de enkelte Sagkyndige, jeg har talt med. Det har været saa tidt under Forhandling, saa tidt omtalt af de Sagkyndige og været paafaldende for os Lægsfolk, at Længden af det juridiske Studium forøgedes Aar for Aar, og Omfanget altsaa optaarne sig mere og mere. Er der deri, hvad der vistnok er Tilfældet, sket noget væsentligt Nyt ved den kongelige Anordnings Bestemmelser, saa ere disse Bestemmelser i og for sig at rose. Det er min Opfattelse; men det forandrer selvfølgelig ikke Lovligheden af dette Skridt. Jeg kan ikke anerkjende det Hensigtsmæssige i, at det overlades Administrationen i saa vidt et Omfang at bestemme Fordringerne for de enkelte Embedsexaminer. Det er Gt; men jeg kan heller ikke anerkjende Lovligheden af, at det sker, naar Hensigten med bestemt bestaaende Lovbestemmelser undergraves med det Samme, og det er Tilfældet, dels med de tidlige Bestemmelser i Forordningerne af 1821 og 1839, dels ogsaa med Bestemmelsen i den nyeste Lov om Sagførere. Den ærede Justitsminister har erkjendt, at han ikke kan dispensere fra denne Bestemmelse derhen, at Folk, der have bestaaet med „Dømmelig vel“ til praktisk Prøve, kunne faae Bestikkelse. Hvorledes kan da Kirkeministeren gjøre Justitsministeren det muligt aldeles at dispensere alle fremtidige Jurister fra Lovens Bestemmelse om dette Punkt? Deri ligger aabenbart en Selvmodsigelse. Jeg holder med Justitsministeren i, at der ikke kan dispenseres fra Lovens Bestemmelse om, at de skulle have „Vel“ til Praktikum. Men hvorledes kan da Justitsministeren modtage

den Hjælp af Kirkeministeren, saa at han ved den kongelige Anordning fremtidig kan fritage alle Jurister fra at udfylde denne Lovbestemmelse? Det forekommer mig derfor, at den kongelige Anordning om denne Sag maatte indenfor de Grændser, Administrationen Hensigtsmæssig og efter tidligere Skik og Brug kunde fastsætte, være gaaet Side om Side med en Lov med det af mig foreslaede udvide de Omfang eller have hævet de Vanskeligheder, jeg her har omtalt. Det er derfor, jeg har sagt, at Administrationen har ved hele denne Sag beredt sig Vanskeligheder, som den ikke ved sin egen Hjælp kan overvinde — jeg har ikke sagt, at det er Vanskeligheder, der ikke kunne overvindes — men ikke ved dens egen Hjælp, efter den Forklaring, som jeg tror er den rette af dette Forhold. Den høitærede Ministers Fortolkning af et Udtryk i hans Skrivelse af 27de Juli om at tage den ufuldstændige juridiske Examen om interesserede mig i høi Grad; men jeg kan ikke negte, at den ogsaa forundrede mig. Der staar ikke i Skrivelsen: „Den ufuldstændige juridiske Examinens praktiske Del“, men „den ufuldstændige juridiske Examen“. Den bestod tidligere af to Dele og efter 30te Juni af een Del. Smidleertid skal jeg slutte, hvad jeg begyndte med: Jeg sætter Konklusionen over Præmisserne, og da der er Udset til, at Loven kan gaa igjennem, er det mig det Hovedsagelige her, hvad Uoverensstemmelser der ellers end kan foreligge paa forskellige Punkter, vedrørende dette Forhold.

Justitsministeren: I mere end een Retning har det ærede Medlem misforstaaet, hvad jeg tidligere har sagt; men jeg er bange for, at jeg vilde trætte Thinget, hvis jeg vilde opholde mig derved. Kun een Ting maa jeg sige, og det er, at hvad jeg før sagde, er dette, at jeg ikke kunde fortolke Anordningen af 30te Juni d. A. saaledes, at den havde til Hensigt at give nogen Bestemmelse undtagen ene med Hensyn til den fremtidige Ordning af vedkommende Examina. Det er noget ganske Andet, end hvad det ærede Medlem sagde; heraf og af min ærede Kollegas Udtalelser i det Hele synes det mig klart at maatte frem-